Digitaliseret af | Digitised by

DET KGL. BIBLIOTEK
Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):	udgivet under Medvirkning af flere bekjendte Magnetisører [ved Carl Hansen].
Titel | Title:	Den magnetiske eller saakaldte Huthske Naturlægemethode
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Kjøbenhavn : N. M. Henriksens Forlag, 1888
Fysiske størrelse | Physical extent:	42 s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Den Hutholze Naturlagemethode.
1888.

10, -122.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130021585719

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Den magnetiske

eller saakaldte Huthske

Naturlægemethode.

Udgivet under Medvirkning af

flere bekjendte Magnetisører

Eftertryk forbydes.

KJØBENHAVN.

N. M. Henriksens Forlag.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22.

1888.

Ekspedition: Rømersgade 22 (Bogtrykkeriet).

Sa. - 122.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Den magnetiske

eller saakaldte Huthske

Naturlægemethode.

Udgivet under Medvirkning af

flere bekjendte Magnetisører.

Eftertryk forbydes.

KJØBENHAVN.

N. M. Henriksens Forlag.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Rømersgade 22,

1888.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Forord.

Den magnetiske Helbredelsesmetode har i Løbet af blot et Par Aar formaaet at samle Offentlighedens Interesse om sig i en ganske særlig Grad, takket være det betydelige Antal af Sygdomme — specielt Nervesygdomme — som er blevne helbredede ved den Offenligheden hidtil ukendte Kraft i simple Haandspaalæggelser, Strygninger etc.

Naar man ved Siden af mange andre Navne for vort Aarhundrede har kaldt det for Nervøsitetens Aarhundrede, skyldes dette, som en anset Læge*) skriver, „den større Fart, der nu til Dags er kommen i Tilværelsen, den Uro og Hast, der præger alle Forhold, og som er Udtryk for et intensivere (stærkt udpræget) Hjærneliv. Men jo større Fordringer der stilles til Nervesystemet, desto lettere udtømmes dets Kraft, desto før svigter dets Modstandsevne".

Det synes imidlertid som om Tiden, der har skabt et saadant Samfundsonde som Nervøsiteten og beslægtede Lidelser, samtidig har anvist Midlet derimod. Man tør uden Overdrivelse paastaa, at Magnetismen er dette Mid-

*) Dr. Knud Pontoppidan: Neurasthenien, Bidrag til Skildringen af vor Tids Nervøsitet.

del. Som det i Slutningen af denne Bog vil sés af Attester, er det gennem Magnetisørernes Behandling lykkedes at hæve Lidelser, som de mest erfarne Læger har erklæret for uhelbredelige, og det lykkes Dag for Dag Magnetismen ved „Overførelse af Livskraft“ at fjærne forskellige legemlige og sjælelige Onder, selv saadanne, som ikke direkte synes at være knyttede til Nervernes Funktioner.

Da Magnetismen nu er en Kurmetode, som i mange Tilfælde vil kunne anvendes af Lægfolk med stort Held, har Udgiveren ved nærværende Værk ment at kunne sprede endnu videre Oplysning om Sagen end baade Landets Blade og forskellige Møder har formaaet. Hvad det drejer sig om er at vise Menigmand, hvorledes de magnetiske Helbredelsesforsøg skal foretages. Og jo flere heldige Kure, der kan opvises Landet om, des større Velsignelse vil Metoden bringe mange Lidende, og desfør vil den vinde Borgerret i selve Lægevidenskaben.

Til Forstaaelse af det menneskelige Legemes Indre og Maaden, hvorpaa de magnetiske Strygninger bør foregaa, er der til Bogen føjet nogle Afbildninger, der viser Organernes Beliggenhed og Nervernes Forgreninger.

Det vil være bekendt, at Magnetisører i næsten intet Tilfælde har taget sig af Patienter, som ikke forud har været under en Læges Behandling, og det maa fremholdes, at enhver Syg, der ønsker at underkaste sig magnetisk Kur, først bør lade en Læge paavise Sygdommens Karakter. Helst burde Lægerne selv anvende Magnetisme ved personlig at foretage Strygninger etc. paa de Syge eller søge Assistance hos øvede Magnetisører. Men da Lægernes Flertal af mange Aarsager ikke har optaget Metoden, tør man trygt henvise de Syge til egen, Venners eller Mag-

netisørers Behandling. Ved Gennemlæsningen af denne Bog vil man sé, hvor nær man er til Hjælpen, idet man endogsaa vedStrygninger ogHaandspaalæggelse paa sig selv ofte vil kunne fjærne baade lettere og sværereSygdomsanfald.

Der er ved Siden af den Tiltro, som er vist Magnetismen, ogsaa anstillet Forsøg paa at gøre den mistænkelig. Saa megen større Grund er der til at give Offenligheden et klart Indblik i den. Man vil derved kunne levere Bevis for, at Magnetismen — som er Hypnotismens fordringsløse og uskyldige Søster — ikke rummer nogensomhelst Fare for den magnetiserede. Det kan her være paa sin Plads at bemærke, at flere anséte Læger i den senere Tid har henvist Patienter til magnetisk Behandling, og har gjort dette i Betragtning af, at deres Videnskab ikke slog til i de paagældende Tilfælde.

Hvor Folk allerede, og særlig da i svære Sygdomstilfælde, har søgt Læge*) og ladet sig behandle, kan det kun tilraades samtidig at benytte Magnetismen, da denne i høj Grad bidrager til at understøtte Kuren ved at forkorte Sygdommen eller mildne dens Karakter. Her kan anføres, at der endogsaa foreligger Tilfælde, hvor Magnetismen har vist sig som Helbredelsesmiddel mod de farligste smitsomme Sygdomme (f. Eks. Difteritis og Syfilis), men da det under saadanne Forhold gælder om særlig Forsigtighed, bør Lægen først søges.

Nærværende Bog er udarbejdet med Assistance af flere prøvede Magnetisører, som har en Række mærkelige og heldige Kure at opvise. Mest skyldes Bogens Fremkomst dog Hr. cand. pharm. S. von Huth, hvis

---

*) Homøopathien burde i de fleste Tilfælde være den Lægemetode, som heldigst understøtter den magnetiske Behandling, fordi den kun giver Patienten Medicin ind i ringe Mængde.

utrættelige Arbejde i Sagen fortjener den største Paaskønnelse.

Bogen vil ogsaa i anden Retning gøre Nytte, idet den, der har tilegnet sig dens Indhold, ikke vil være udsat for at blive misbrugt eller udbyttet af ligefremme Charlataner og Humbugsmagere.

Udgiveren.

I.

Magnetismen.

Den magnetiske Kraft er efter Huths Theori et Stof, som udstraaler fra det menneskelige Legeme, og som har den mærkelige Evne at kunne modtages og meddeles. Paa Grund af dens inderlige Forbindelse med Nervesystemet egner den sig i Særdeleshed til direkte at indvirke paa Nerverne.

Enhver Sygelighed i Organismen er ensbetydende med en Forstyrrelse i Legemets magnetiske Normaltilstand. Ved ydre Paavirkning kan der øves Indflydelse paa den magnetiske Ebbe og Flod, hvorved den forstyrrede Ligevægt paany lader sig oprette.

Hypnotisme og Magnetisme er ikke nye Fremtoninger. De har været kendte i Aartusinder og i de ældste Tider havt stor Anvendelse i Religionens Tjeneste. Derved er disse dunkle Naturkræfters Karakter aldrig naaet frem til fuld kritisk Undersøgelse for Videnskabens Domstol, og man kan tilskrive dette Grunden til, at endnu saa mange i vor Tid enten benægter Magnetismens Mulighed som Helbredelsesmiddel eller vil have dens Udøvere straffede, skøndt disse har revet Trolddommen og den religiøse Glorie væk fra Magnetismens „Undergærninger“.*)

*) Gennem Pressen har Læger bl. a. ivret stærkt mod Magnetismens Theori om „Overførelse af Livskraft“ og særlig villet reducere de heldige Kure til Indbildning, Tro, Selvskuffelse, altsaa til udelukkende psykiske [sjælelige] Fremtoninger hos de Helbredede samt uden videre gøre Magnetisørerne til Char'ataner. Nu har Lægerne imidlertid intet videnskabeligt Bevis paa Haanden for denne deres Paastand, og det lader sig da ogsaa let paavise, at den sjælelige Stemning hos Patienten kun virker støttende og fremmende for Helbredelsen; medens den fysiske (legemlige) Virkning, som udgaar fra Magnetisøren, er det afgørende. Og iøvrigt har Magnetismen foreløbig ingen Interesse af lærd Strid om Sjælelivets (Nervelivets) dunkle Omraade. Den er stolt over at kunne henvise til sin Praksis.

I den nyere Tid, henimod den franske Revolutionsperiode, var der adskillige „Mirakelmænd“, som udførte Helbredelser paa stærkt angrebne Syge. En fornem Irlænder, Valentin Gretrakes, helbredte f. Eks. ondartede Bylder alene ved Haandspaalæggelse, Gassner, en schwabisk Munk, og Zouaven Jacob udførte Tusinder af mærkværdige Kure ved Magnetismen. Den berømte Tysker Messmer havde storartede Kure at opvise og helbredte bl. a. alene ved Hjælp af magnetiseret Vand.

Foruden disse har en meget stor Del ansete Mænd ved Siden af ligefremme Spekulanter praktiseret Magnetismen, i Reglen i Forbindelse med Hypnotisme, den søvnlignende Tilstand, hvor Mediet bliver et bevidstløs Redskab i Hypnotisørens Haand. Æren for i den nyeste Tid at have udvidet Kendskabet til Hypnotismens og Magnetismens Fænomener tilkommer først og fremmest vor vidt bekendte Landsmand, Hr. Carl Hansen. Det er ham, som ved sine Forestillinger og Kursus har foranlediget, at den magnetiske Helbredelsesmetode er bleven anvendt og at en yngre Kreds af Magnetisører herhjemme har givet Metoden sit sidste praktiske Tilsnit. Nu bør der efter den saakaldte Huthske Helbredelsesmetode skælnes mellem Hypnotisme og Magnetisme, ved hvilken sidste Patienten er ved fuld Bevidsthed.

For Tiden er der en betydelig Mængde Læger, særlig i Frankrig (Charcot, Bernheim, Liebeault, Dumontpalier o. fl.), som beskæftiger sig med Helbredelse ved Hypnotisme. Men da denne Metode kræver meget indgaaende Kendskab til Nervefunktionerne og meget let kan misbruges, er den ikke at anbefale Lægfolk som Forsøgsmiddel mod Sygdomme. Derimod har Magnetismen det Fortrin at være fuldkommen uskadelig og dog næsten af ligesaa stor Virkning som Hypnotismen. Den er derfor at betragte som en af de største Velgerninger, Nutiden har bragt den lidende Menneskehed.

For at give Læseren et nærmere Indblik i Menneskets fy-

siske Liv, som er Grundlaget for al aandelig Virksomhed, skal vi kortelig omtale

II.

De vigtigste indre Organers Beliggenhed og Funktioner.

Aandedrætsprocessen foregaar i Lungerne ved Hjælp af forskellige Muskler paa Halsen og Brystkassen og det nedenfor denne beliggende Mellemgulv. De Nerver, som understøtte Aandedrættet, udspringer fra den forlængede Marv (Rygmarvens øverste Del).

Hjærtet er Blodomløbets Centralorgan og ligger i Brysthulens venstre Del. Man iagttager Hjærteslagene ved at berøre Haandleddets Pulsaarer eller ved at lægge Haanden paa Brystkassen mellem 5te og 6te Ribben. Hjærtenerverne findes i selve Hjærtekødet og staar i Forbindelse med mange Nerveknuder, som ligge langs Hvirvelsøjlen, den største bag Mavesækken; talrige Nervetraade udgaa fra disse til de indre Organer samt til Hjærnen og Rygmarven.

Fordøjelsen foregaar ved Maven og Tarmene, Leveren og Galden, Milten og Nyrerne samt Kjærtlerne. Disse sidste er fordelte rundt omkring i næsten hele Legemet; de største, Leveren, Milten og Bugspytkjærtlen, ligger i Underlivshulen. Bugspytkjærtlen ligger bag Mavens bagerste Side tilvenstre ved Milten. Krøskjærtlerne ligger i Krøset ved den bagerste Bugvæg. Milten ligger i venstre Side af Underlivshulen ved Mavesækken; den er et vigtigt Organ for Tilberedningen og Rensningen af Blodet. Maven er en saakaldt Sæk og ligger under Mellemgulvet fra venstre til højre i den øverste Del af Underlivshulen. Spiserøret udmunder i venstre Side af Maven og kaldes her for Mavemunden. Tarmene ligge i Bugen under Mavesækken.

Leveren ligger i den øverste højre Side af Bughulen op til Mellemgulvet, Maven og Tarmene og er fortrinsvis bestemt til at frembringe Galden samt til Rensning af Blodet. Galdeblæren ligger i Leverens underste Flade og bidrager væsentligt ved Fordøjelsesprosessen. Nyrerne har deres Plads paa begge Sider af Lændehvirvlen under Leveren bagved Milten og er Organ for Urinudskilningen.

Nerverne.

Den saakaldte store Hjærne er særlig Organ for det sjælelige Liv, idet Viljen, Tanken og Bevidstheden opstaar i den. Hjærnen og Rygmarven er Organ for Føle- og Bevægenerverne, som udgaa derfra og forgrene sig gennem hele Legemet. Fra den forlængede Marv udgaar Nerverne til Sanseorganerne og Ansigtet.

III.

Modtageligheden for Magnetismen.

Naar man gaar ud fra Theorien om, at Magnetismen overført fra et Menneske til et andet kan modvirke Forstyrrelser i Organismen og genoprette Helbredet, paatrænger det Spørgsmaal sig først: Hvem er modtagelig?

Ligesaa sikkert som ethvert Menneske har et Nervesystem, ligesaa sikkert er det, at enhver er modtagelig, men i større eller mindre Grad. Personer, som mærker enten en kold eller en varm Strøm eller faar en ejendommelig stikkende, prikkende og dragende Fornemmelse i Armen for hver Gang Bestrygningen gaar for sig, ere meget modtagelige.

Personer, som spore sidstnævnte Virkning, kunne næsten altid helbredes, selv om de lider af meget haardnakkede Sygdomme. Helbredelsen vil i dette Tilfælde tilmed foregaa hurtigere

end man er tilbøjelig til at tro, hvorimod de, som intet eller saa godt som intet mærke, behøver lang Behandling.

Det maa ikke afskrække nogen, at de under et Forsøg faar med en i magnetisk Henséende usympatetisk Kontrapart at gøre; Resultatet er dermed ikke endeligt, det gælder blot om at træffe et bedre „magnetisk Parringsvalg". Man paastaar, at omtrent $^4/_5$ af Menneskene besidder Evne til at overføre den magnetiske Livskraft, ja enkelte mener endogsaa, at alle har denne Evne, som kun kan være udviklet i forskellig Retning, alt efter hver enkelt Menneskes Personlighed, Levemaade, Øvelse etc.

Af megen Vigtighed under de magnetiske Kure er det, at Magnetisøren har en fast, urokkelig Tro paa sin Sag og Vilje til at føre den igennem med samt at den Syge hengiver sig til Forsøget med Tillid og Ro. Det sjælelige Liv er ikke noget fra det fysiske Liv afsondret, men bidrager baade fra og til en lykkelig Udgang af Sygdomme og Besværligheder. Det er en gammel Sætning, som ogsaa har sin delvise Berettigelse i den magnetiske Behandling. Særlig maa det paalægges Magnetisøren at lette sin Patient Opgaven. Han maa derfor være i god Sindsstemning, opmuntre den Syge ved venlige Ord og flittig spørge om Virkningerne af Bestrygningen. Jo større gensidig Forstaaelse og Sympati mellem Patient og Læge, og jo mere modtagelige Nerver, des hurtigere Resultat. Af Vigtighed er det endvidere, at den Syge i Kurtiden holder en passende Diæt og fremfor alt opgiver slette Tilbøjeligheder, som sætter Minus, hvor Magnetisøren har sat Plus. I hvert Tilfælde vil en slet Levemaade kunne forhale Helbredelsen.

Strygninger og Haandspaalæggelse.

Ved en Behandling maa man altid sørge for, at positivt og negativt, tiltrækkende og frastødende, mødes, det vil

sige, at man behandler Patientens syge Legemsdel paa venstre Side med sin højre Haand og omvendt. Dette er i al Fald den Regel, som gør sig gældende i magnetisk Behandling.

Haandspaalæggelsen sker paa den Maade, at Magnetisørens Fingerspidser hviler paa de Steder, hvor Nerverne har deres Udspring og Endepunkt. (Til Forstaaelse heraf vil Afbildningerne bidrage betydeligt.)

Strygningen maa saavidt muligt følge langs Nerverne og Muskelretningen og altid ovenfra og nedad (f. Eks. fra Skulder til Fingerspidserne, fra Hoften til Taaspidserne eller ved en fuldstændig Behandling lige fra Isse til ud over Taaspidserne), saaledes at Haanden føres et godt Stykke fra det syge Sted ud i Luften; derpaa føres den i Bue tilbage til Begyndelsesstedet og saa fremdeles.

Hvor „fuldstændig Behandling" er nævnt for de forskellige Arter af mest forekommende Sygdomme, maa den fortsættes indtil Bedring indtræder.

Magnetiseret Vand, Papir og Flonel.

Magnetiseret Vand fremstilles derved, at man i venstre Haand tager et Glas, som er fyldt med Vand indtil en halv Tomme fra Randen og derpaa holder højre Haands Fingerspidser i omtrent en halv Tommes Afstand fra Vandets Overflade og i et Tidsrum af ca. 5 Minutter. Derpaa dækker man Glasset med højre Haandflade og holder med Fingrene omkring Glassets Sider i 2 à 3 Minutter. Vandet er nu færdigt og kan henstaa tildækket til Brug i Dagens Løb. Dog anbefales det ikke at lade Vandet staa paa Jern eller andet Metal.

Det magnetiserede Vand anvendes ved alle indvortes Sygdomme, og der tages en Mundfuld ad Gangen. I Reglen bør man drikke et Par Glas om Dagen af denne Magnetismens eneste og

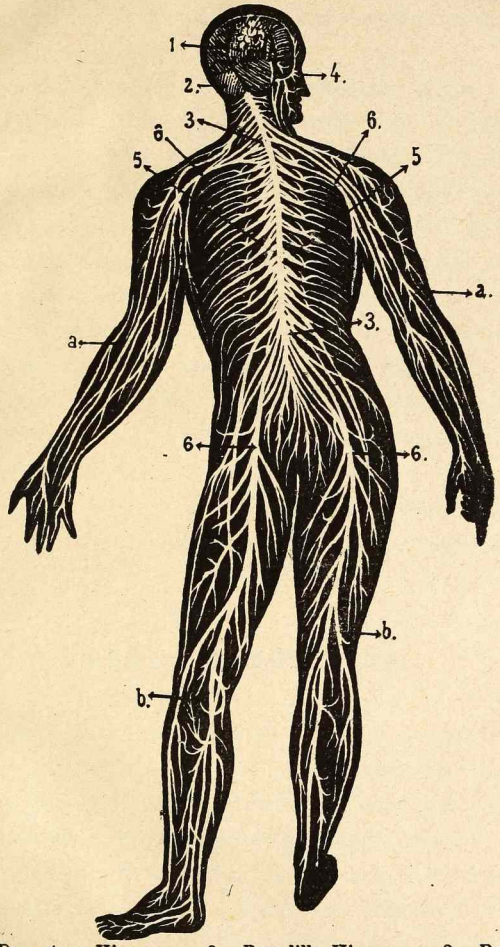

1. Den store Hjærne. 2. Den lille Hjærne. 3. Rygmarven.
4. Hjærnenerverne. 5. Rygmarvsnerverne.
6. Nerveflætningerne ved Udspringet af de store Nervestammmer a b, der forgrene sig til Lemmerne.

højst naturlige Medicin. Vandet anvendes hyppigt mod Søvnløshed, og der bør da, forinden man gaar til Sengs, drikkes et halvt eller helt Vandglas fuldt, tilberedt paa den ovenfor beskrevne Maade.

Magnetiseret Papir benyttes lejlighedsvis til at lægge paa ømme eller smærtende Steder og fremstilles ved at tage et Stykke tyndt Papir — helst det saakaldte Silkepapir — af passende Størrelse, lægge det i sit Skød eller paa et Bord og lade Hænder og Fingre glide henover det fra Midten ud til Siderne. Dette bør ske med saa meget Eftertryk som muligt, uden at Papiret dog gaar i Stykker ved Behandlingen. Hver Side af Papiret bearbejdes paa denne Maade i et Minut. Derpaa lægges Papiret en Gang sammen, hver ny Side overstryges atter et Minut og man bliver ved hermed, indtil Papirets Størrelse passer til det ønskede Brug. Det magnetiserede Papir lægges simpelthen paa det syge Sted og kan fornyes en Gang hvert eller hvertandet Døgn.

Magnetiseret Flonel (helst rødt) fremstilles ved at aande længe derpaa, en Gang daglig, og paalægges ligesom magnetiseret Papir.

Fuldstændig Behandling.

Man stiller sig paa højre Side af Patienten, lægger højre Haand paa For- og venstre Haand paa Baghovedet, holder Hænderne i denne Stilling i et Par Minutter og fører dem derefter — med Fingerspidserne og Haandfladerne vendt indad mod Hovedet — langsomt ned forbi Ansigt og Nakke i kort Afstand derfra. Der vedblives hermed i nogle faa Minutter. Naar denne indledende Behandling er fuldført, stiller man sig foran Patienten, tager hans højre Haand i sin højre saaledes at de krydses og fører venstre op til Patientens Skulder, hvorpaa man en halv Snes Gange med Berøring af Armen stryger udover dennes

Fingerspidser, beskriver en Bue i Luften, for dernæst atter at tage sit Udgangspunkt fra Skulderen. Paa lignende Maade tages venstre Haand krydsvis med venstre og der stryges med højre.

Naar man først er naaet saa vidt, stiller man sig igen paa højre Side af Patienten, stryger med begge Hænder samtidig nedad Ryg, Bryst og Mave med svage Berøringer, slaar med Hænderne ud i Luften og gaar i en Bue tilbage til Hovedet. Dette vedbliver man med i nogle faa Minutter. Sluttelig sætter Patienten sig saa paa en Stol, Magnetisøren tager med højre Haand hans højre Fod fat ved Anklen eller Fodbladet og stryger med venstre Haand fra Hoften og ned ad Benet udover Taaspidserne. Dernæst tages venstre Fod med venstre Haand og der stryges med højre.

Er Vedkommende sengeliggende, bør man foretage Behandlingen paa samme Maade men kun erindre, at Sengens Hovedende saa vidt muligt kommer til at vende mod Nord. Det er idetmindste altid heldigt at have Sengen staaende saaledes. Det bør ligeledes erindres, at alle Metalgenstande bør fjærnes fra Legemet i den Tid Behandlingen staar paa.

En anden Methode.

Man kan ved den fuldstændige magnetiske Behandling ogsaa gaa frem paa følgende Maade:

Efterat den ovenfor beskrevne indledende Haandspaalæggelse paa For- og Baghoved har varet nogle Minutter, stiller man sig foran Patienten, stryger med begge Hænder fra Issen nedover Nakken og udover Skulderen, dernæst ned ad Armene udover Fingerspidserne, derefter Strygning fra Nakken langs Hvirvelsøjlen ned over Lænderne, samt fra Hvirvelsøjlens Midte frem over Bryst, Mave og Underliv følgende Nervernes Retning (se Afbildn.).

Man foretager nogle enkelte Strygninger fra Issen nedover Ansigtet, Brystet og Maven til Taaspidserne, bestandig kastende Hænderne udefter, som om man vilde kaste bort den Sygdom, Haanden har draget fra Patienten ligesom ved magnetiske Traade.

Naar Strygningerne foran Patienten er tilendebragt, stiller man sig bagved og stryger — helst med krydsede Hænder — fra Issen over Nakken langs Hvirvelsøjlen, stadig med begge Hænder og samtidig helt ned til Fødderne, førende Strøgene ud i Luften.

Ved denne som ved alle andre Strygninger gælder det at have rene, tørre og helst varme Hænder. Af Betydning ved Haandspaalæggelsen turde det ogsaa være at Magnetisøren ligesom anspænder Kræfterne for at drive dem ud i Hænderne. Der opstaar derved let en sittrende Bevægelse, hvorved Varmen og Kraften bliver større.

Strygningerne kan med lige stor Virkning foretages uden paa Tøjet, men det er sikkert dog heldigt at være iført et ikke altfor vinterligt Kostume naar Behandlingen gaar for sig.

Den fuldstændige Behandlings Virkninger.

En som ovenfor beskrevet foretaget fuldstændig Behandling indvirker regulerende paa Nervesystemet, idet den ligesom drager Nervestrømmen efter Haanden ud i Lemmerne og saaledes fremkalder en livligere Funktion. Den kan virke beroligende og smærtestillende, regulerer Søvnen og Appetitten.

Hele Behandlingen kan vare fra nogle faa til 25 Minutter, alt efter Vedkommendes Modtagelighed, og kan gentages en Gang daglig eller hveranden Dag indtil enten Helbredelse eller Bedring indtræder. Den maa selvfølgelig foretages efter den Syges eget Skøn. Hans Ønsker og Befindende under Behandlingen er Magnetisørens bedste Rettesnor.

Virkningen af den fuldstændige Behandling vil ogsaa gøre sig gældende, hvor der er Sygdomme i de indre Organer. Men hvor dette er Tilfældet bør man samtidig tage sin Tilflugt til det magnetiserede Vand.

Stedlig Behandling.

Ved lokal eller stedlig Behandling forstaas, at man, naar der kun er Sygdom eller Smerte i en enkelt Legemsdel, f Eks. en Arm, bestryger denne efter de foran givne Anvisninger.

IV.

Hvad Magnetismen kan helbrede.

1.

Epilepsi, Hysteri etc.

Hysteriske og epileptiske Personer er meget modtagelige for Magnetismen. Hos saadanne Personer er det især Rygpartiet langs Hvirvelsøjlen, som maa behandles. Ganske faa Strygninger er ofte tilstrækkelige til at stille de heftigste Smærter og fordrive Anfald af Hysteri.

Ved Behandlingen af saadanne Personer maa man kun stryge langsomt og uden Berøring samt i Stedet for Haandspaalæggelse indskrænke sig til at holde Hænder eller Fingerspidser lidt i Afstand; dette gælder navnlig ved Hjærne- og Rygmarvsbehandling, samt for dem, som lider af Hjertefejl. Hvis det skulde hænde, at Patienten føler Smærte eller anden Upasselighed ved Behandlingen, saasom Tunghed i Lemmerne eller Søvnighed, kan man foretage nogle Tværstrygninger eller opadgaaende Strygninger og foreløbig ophøre med Behandlingen.

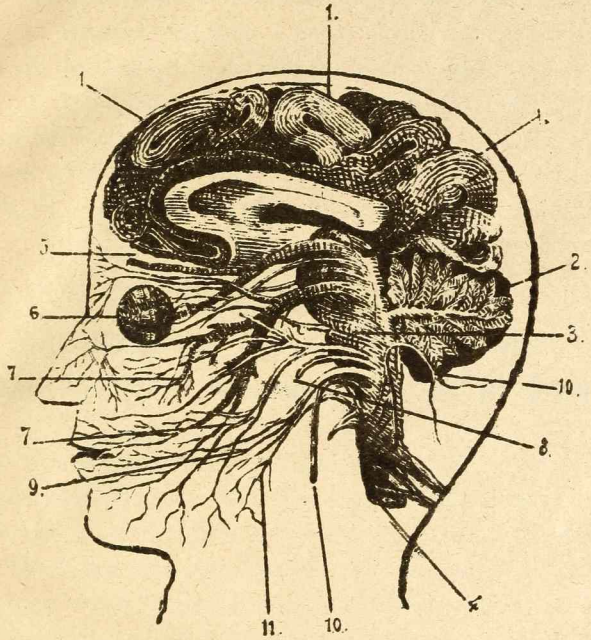

1. Den store Hjærne. 2. Den lille Hjærne. 3. Den forlængede Marv.
4. Rygmarven med Rødder af nogle Halsnerver. 5. Lugtenerven.
6. Øjet med Synsnerven. 7. Ansigtets Nerver. 8. Hørenerven.
9. Smagsnerven. 10. Svælgets, Spiserørets, Mavens og Luftvejens Nerver.
11. Tungens Nerver.

Magnetisøren kan undertiden ogsaa føle Smærte ved at behandle og maa da stryge sig selv indtil den forsvinder. Naar han atter tager fat paa Behandlingen af Patienten maa han forsøge i længere Afstand og kun gaa forsøgsvis fremad.

Det sker ogsaa at Patienten, særlig naar der sker Strygninger ved Hovedet, kan falde i Søvn; man lader ham da ganske roligt sove saa bekvemt som muligt, og naar man efter en Stunds Forløb vil vække ham, sker dette paa samme Maade som naar man vækker almindelig Sovende. Rigtigst er det dog at hindre Søvn, og dette kan ske ved jævnlig at kontrollere Patientens Befindende og ved at anvende Strygningerne med Varsomhed.

2.

Hovedsmærter, Hovedpine, Svimmelhed, Blodstigning til Hovedet, Tunghed og Snue.

Man lader højre Haand hvile paa For- og venstre Haand paa Baghovedet i nogle Minutter; nogle Strygninger foretages med venstre Haand ad Hvirvelsøjlen ud i Luften, medens højre Haand hviler paa Hovedet. Derefter foretages nogle langsomme Strygninger uden Berøring ned om Hovedet med Haandfladen vendt mod dette. Endelig foretages der i nogle Tommers Afstand viftende Bevægelser med begge Hænder nedadgaaende, udefter og over Hovedet, skiftende med vandrette Strygninger fra Issen ud til Siderne og med Fremkaldelse af en stærk Luftning. Desuden kan man stille sig foran Patienten, sætte Fingrene paa Panden ved Næseroden og med svag Berøring føre dem en halv Snes Gange ud i Luften til Siderne, ligesom man ogsaa kan blæse eller aande paa Hovedet, helst gennem en lille Glastragt, for derved at samle Virkningen mere paa det smærtende Sted. Ved at aande eller i lange, sindige Drag at blæse ind i Ørene samt ved Hjælp

af en Gummislange at foretage det samme gennem Næsen, opnaar man ligeledes god Virkning. Stammer Ondet fra Maven, maa man tillige give denne en Behandling. Dette sker ved at lægge den ene Haand foran paa Mavesækken (se Afbildningen) og den anden Haand modsvarende bagtil, samt foretage Strygninger.

3.

Øresygdomme.

(Tunghørighed, Øresusen, Ørepine etc.)

Øret er et meget indviklet Apparat og dets Sygdomme fremkommer af flere forskellige Grunde; som oftest er det fremmede Legemer eller stivnet Ørevoks, hvoraf der kan danne sig en meget haard Skorpe, som hindrer Lydbølgerne i at faa Adgang, og Følgerne bliver da Tunghørighed; ligeledes kan Øretrompeten, som gaar fra Næsesvælgrummet til Trommehulen være tilstoppet, hvilket ofte finder Sted hos dem, der lider meget af Snue. Trommehinden eller de øvrige indre Høreredskaber kan ved Slag eller Betændelse være beskadiget og foraarsage Tunghørighed. I sidste Tilfælde er det tvivlsomt om den magnetiske Behandling hjælper, da det er naturligt, at hvad der er borte eller ødelagt ikke kan helbredes ved nogetsomhelst Middel.

Helst foretager man en fuldstændig Behandling (se denne Rubrik) og sætter derpaa Pegefingeren løselig ind i hvert Øre, Tommelfingeren foran Øret og de øvrige Fingre bag Øret. Man holder saaledes i nogle Minutter, trækker derpaa langsomt Fingrene bort ud i Luften, hurtig tilbage igen i samme Stilling som før ved Øret, og dette gentages nogle Minutter. Derpaa kan man (helst gennem en lille Gummislange) forsigtig blæse, suge og aande skiftevis ind i Øret. Sluttelig holder man en kort Tid, staaende paa Siden af Patienten, den ene Haand paa Baghovedet, den andens Fingerspidser samlede foran Øregangen og stry-

ger fra Nakken frem foran og bag Øret ud i Luften. Det er en Selvfølge, at man skal skifte med Ørerne, saafremt der er Sygdom i dem begge.

For Ørepine er det bedst at blæse og suge lempelig skiftevis, og derpaa stryge lidt for og bag Øret, det hjælper næsten altid efter en Stunds Forløb, og kommer det igen, hvilket navnlig hænder i Betændelsestilfælde, maa man foretage den samme Behandling, undertiden i sidste Tilfælde flere Gange.

4.

Øjets Sygdomme.

Ved svækket Syn holder man den ene Haand midt paa Baghovedet paa det Sted, hvor Synsnerven udspringer (se Afbildningen), den andens Fingerspidser foran det aabne Øje i nogle Minutter, foretager nogle Strygninger ned over Nakken, stadig med Haanden foran Øjet. Derpaa sætter man Fingerspidserne i hver Tinding (tæt ved Øjet) i nogle Minutter og afløser med Strygninger fra Nakken fortil henimod Øjet paa sædvanlig Maade udefter. Det vil være heldigt at foretage nogle Aandinger ind i det aabne Øje. Saafremt der er Materie, maa man først rense dette bort, hvilket gøres med en lille blød Svamp og lunket Vand. Linnede Klude, dyppede i Borvand, er ogsaa et godt Middel til at rense Øjet ligesom man kan anvende magnetiseret Vand til Badning deraf.

Ved Øjenkathar og andre stikkende eller irriterende Fornemmelser sætter man Fingerspidserne fast ind i Øjenkrogene og rundt om Øjet, og efter nogle Minutters Forløb forsvinder Smerten.

5.

Tandpine.

Begge Hænders Pegefingre holdes fast ind i den lille Hulning lige bag ved Øreflippen, de andre Fingre ned omkring Kæbe-

benet samt Mundvigerne, indtil Tandpinen begynder at forsvinde, hvilket kan vare fra 2 til 10 Minutter; derefter stryger man nogle Gange ned ad Kinderne, holder atter Fingrene i den førstnævnte Stilling og stryger igen. Dermed vedbliver man til Tandpinen er borte, hvilket i Reglen ikke varer ret længe. Kommer Smærten muligvis igen senere, foretager man de samme Eksperimenter, og efterhaanden bliver den helt borte.

6.

Ansigtssmærter

behandles paa samme Maade som ovenfor nævnt.

7.

Udslet (Exem) i Hovedet.

Udslet i Hovedet, bag Ørene, i Næsen og Ansigtet samt alle andre rosenagtige, kræftagtige og fistulose Saar gives først en „fuldstændig Behandling". Derefter holder man Fingerspidserne tæt hen til Saaret (uden Berøring af dette) og stryger med Berøring udenom Saaret saakaldet „avetom" nogle Gange; der maa foretages flittig Aanding paa Saaret og gives magnetiseret Vand at drikke.

Ved disse Sygdomme er det at anbefale samtidig at give Omegnen af Milten en Behandling, hvilket sker ved Haandspaalæggelse paa det Sted, hvor Milten ligger (se Afbildningen) samt foretage nogle Strygninger paa dette Sted fra Midten af Hvirvelsøjlen i en 3 à 4 Minutter. Dette skal helst finde Sted en Gang daglig.

8.

Halsbetændelse.

Man holder Fingerspidserne bagved Ørerne paa samme Sted som nævnt under Tandpine. Foretager nogle Strygninger derfra

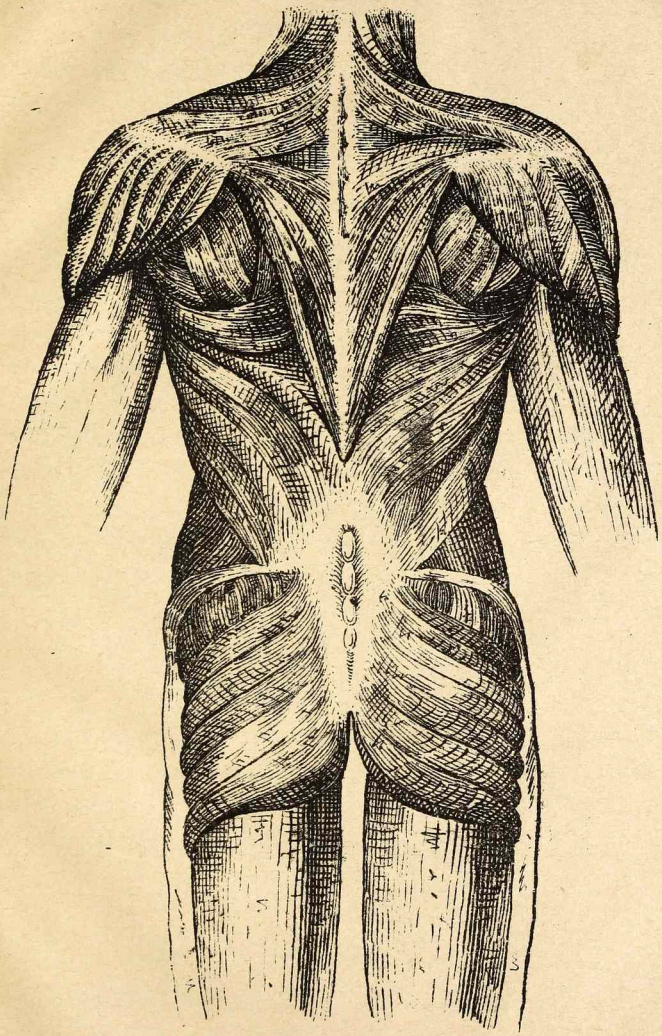

og ned under Kæbebenene til Hænderne mødes foran paa Halsen, hvorefter de kastes ud i Luften Derefter sætter man Fingerspidserne i Nakkehulen og foran ved Struben og holder dem i denne Stilling i nogle Minutter (ikke for kort), hvorefter man foretager nogle Strygninger fra Nakkehulen og fortil mod Struben og vedbliver hermed flere Gange daglig.

9.

Strubehoste.

Helst gives en „fuldstændig Behandling". Derefter holdes Fingerspidserne i Nakkehulen og foran paa selve Struben. Dette maa gøres flittigt og vedholdende. Strygninger foretages fra Nakkehulen frem over Halsen og Struben, følgende Luftrøret ned ved Lungerne og udefter. Naar dette er foretaget en Del Gange, holder man hele Haanden hvor Lungerne ligger, den ene foran, den anden bagtil. Desuden kan man aande igennem Øre, Næse og Mund (helst ved Hjælp af en Gummislange); der gives hver Time en Mundfuld magnetiseret Vand samt lægges magnetiseret Papir eller Flonel om Halsen.

10.

Difteritis.

Den samme Behandling som ved Strubehoste, kun at Mavesækken tillige skal behandles ved Haandspaalæggelse (for og bag) og Strygninger fra Ryggen over Underlivet og Bugpartiet. Tillige gives magnetiseret Vand, et Par Glas daglig, lidt ad Gangen.

11.

Hoste, Hæshed. Astma.

Behandling som nævnt ved Strubehoste.

12.

Lungebetændelse.

Helst gives en „fuldstændig Behandling". Derefter særlig Behandling paa de syge eg smertende Steder, ved at holde hele Haanden for og bag paa de Steder, hvor Lungerne ligger (se Afbildingen). Der foretages Strygninger fra Skulderbladet ned under Armene og ud i Luften til Siderne og ligeledes foran fra Nøglebenet eller fra Skulderen ned over Brystet ud til Siderne. I denne Sygdom kan man ikke nok anbefale stærk Aanding paa de smertende Steder, da det meget vil bidrage til Lindring af disse. Det vil være heldigt, hvor Ømheden føles, at paalægge magnetiseret Papir eller Flonel. Ligeledes gives magnetiseret Vand.

13,

Hjertebetændelse.

Helst gives en „fuldstændig Behandling". Højre Haand anbringes foran, hvor Hjertet ligger og modsvarende bagtil (se Afb.). Haanden maa holdes her nogle Minutter; derefter foretages Strygninger, uden Berøring, fra Hjertet og udefter i Luften. Der gives magnetiseret Vand, og magnetiseret Papir eller Flonel lægges paa det Sted af Brystet, hvor Hjertet ligger.

14.

Hjertebanken.

Man stiller sig foran Patienten med lige udstrakte Arme og Haandfladerne vendte opad med Fingerspidserne lidt bøjet, Patienten ligeledes, men med nedadvendte Fingre, fatter paa denne Maade hinandens Fingerspidser og holder saaledes indtil Ondet ophører. Derefter foretages Strygninger fra Hjertet ud til Siderne. Ved Hjertefejl maa man aldrig anvende for mange eller for kraf-

tige Strygninger, men stryge læmpelig eller uden Berøring. Der gives magnetiseret Vand.

15.

Mave- og Underlivsbetændelse, Mavesaar.

Haandspaalæggelse paa Mave eller Underliv for og bagtil modsvarende, samt Fingerspidserne paa det Sted, hvor Saaret synes at være. Strygninger foretages fra Hvirvelsøjlens Midte frem over Underliv og Mave. Desuden gives magnetiseret Vand og paalægge magnetiseret Papir eller Flonel.

16,

Brystkrampe, Klemmelse, Smerte i Brysthulen, Opstød og Kvalme.

Nogle Strygninger fra Issen over Nakken langs Hvirvelsøjlen, skiftende med Strygninger fra Hvirvelsøjlens Midte over Bryst, Mave og Underliv samt Haandspaalæggelse, Strygning og Aanding paa de smertende Steder. Desuden gives magnetiseret Vand at drikke.

17.

Fordøjelsesbesværligheder.

Man lægger den ene Haand foran paa Mavesækken, den anden bagpaa i modsvarende Højde, hvorefter der foretages nogle jævne Strygninger med begge Hænder fra Brysthulen over Maven og Underlivet nedefter, bagtil fra Skulderbladene heltned over Lænderne, samt fra Hvirvelsøjlens Midte over Mave og Underliv, og derpaa gives desuden magnetiseret Vand.

18,

Bylder og boldne Fingre, Filipenser, Forgiftning ved Metalsplinter og Rust.

Saasnart man mærker den mindste Stikken, Banken eller

Ømhed, hvormed sædvanlig Bylder, Filipenser, boldne Fingre osv. begynde, maa man straks stryge derpaa og gøre det saa ofte som vel muligt; de vil da enten slet ikke komme til Udbrud, eller ogsaa kun fremtræde i en meget mild Grad.

Er det Fingrene eller Tæerne, da vil det være et godt Middel først nogle Gange at holde dem i hedt Vand, ligesom ogsaa Splinter af Metal eller Træ og Rust derved lettere kan uddrages og Blodforgiftninger undgaas. Efter at have gentaget nogle Gange med det hede Vand, stryger man Patienten paa det saarede Sted med den ene Haand og holder i hans Fingre eller Taaspidser med den anden, alt eftersom det er Fingre eller Tæer der ere angrebne.

19.

Knusninger.

Ved Knusninger eller Iturivninger af mindre Muskeldele maa man, efterat Blodet er standset ved at sætte en Finger fast paa Stedet, afvaske Saaret og trække Saarrandene sammen ved Hjælp af Hæfteplaster; det forbindes med Jod Gaze. Naar dette er besørget kan man anvende Strygninger paa den tidligere nævnte Maade.

20.

Almindelig Gigt, Hold i Ryggen eller Krøset.

Man lægger begge Hænder fast paa Krøset (eller paa det Sted, hvor Holdet er); skiftende med Strygninger fra Skulderbladene ned over Lænderne. Tillige paalægges magnetiseret Papir eller Flonel.

Er der kun Smerter paa et enkelt Sted eller i en Arm eller et Ben, holdes den ene Haand om Patientens Haand eller Fod, den anden paa Skulderen eller Hoften, paa det Sted, hvor Nerve-

Tavle 4.

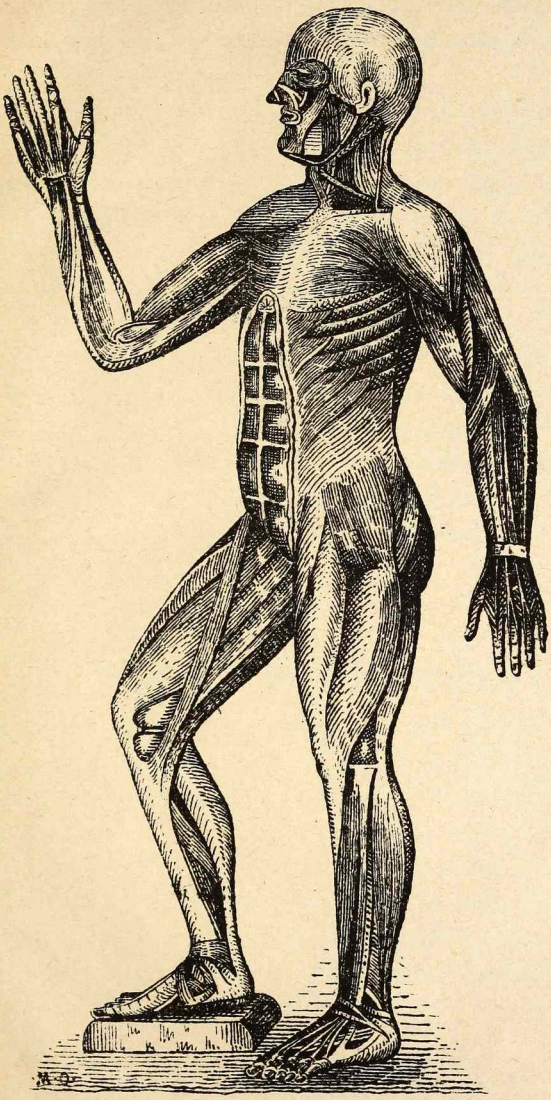

fletningerne ere, ved Udspringet af de store Nervestammer. (Se Afb.) Er det i Leddene maa begge Hænder omfatte Leddet. Der skiftes derpaa med Strygninger og Haandspaalæggelse. (Strygningerne skulle være langs med Musklerne.)

Er Smerterne i Ribben eller Bugmusklerne, da stryges fra Hvirvelsøjlens Midte fortil, over Bryst og Mave. Ligeledes paalægges magnetiseret Papir eller Flonel paa de ømme Steder.

Ved Hoftesmerter (Ischaias), der har sit Sæde i Hoftemusklerne (se Afb.), kan Smerterne undertiden strække sig ned i Knæet og Hælen. Man omfatter Foden med den ene Haand, Fingerspidserne op om Hælen og holder den anden paa Hoftemusklen ved Hofteskaalen i omtrent 5 Minutter, stryger derpaa med Haanden langs Musklerne frem over Knæet og ned om Hælen langs Foden og ud over Taaspidserne samt aander gennem en Tragt paa det ømme eller smertende Sted samt paalægger magnetiseret Papir eller Flonel. Denne Behandling gentages en Gang om Dagen indtil Bedring finder Sted; man kan da indskrænke det til hveranden Dag og senere sjældnere.

21.

Rheumatisme og Leddegigt.

Først nogle Gange „fuldstændig Behandling", hvis Sygdommen er i hele Legemet eller det meste deraf. Særlig maa man med den ene Haand holde længe paa Baghovedet, der hvor den lille Hjærne ligger, medens man paa samme Tid med den anden stryger langs Hvirvelsøjlen, samt med begge Hænder fra Hvirvelsøjlens Midte om over Bryst, Mave og Underliv. Desuden anvendes Haandspaalæggelse og Aanding paa de mest smertende Steder, samt gives magnetiseret Vand, et Par Glas daglig, og magnetiseret Papir eller Flonel paalægges.

22.

Forstuvninger og Forvridninger.

Efter at Sener og Ledde ere bragte i den rigtige Orden igen, kan man en god Stund holde med begge Hænder omkring det syge Sted, samt stryge over Stedet ud over Taa- eller Fingerspidser, som det nu bedst passer efter det Sted, hvor Forvridningen er.

23.

Leddevand

behandles paa den samme Maade ved at holde omkring det syge Sted og Strygning omkring dette ud i Luften samt med magnetiseret Papir eller Flonel.

24.

Blegsot, Hypokondri (Nervesvækkelse)

maa altid behandles fuldstændig fra Isse til Fod i længere Tid, men særlig Hjernen og Rygmarven (se Afb.) Er der Betændelse eller Sænkninger i Livmoderen, maa man særlig behandle Lænder og Bugpartiet og Strygningerne maa foretages helt ned. (Det er heldigt at benytte daglige Udskylninger med lunket Vand samt for Sænkninger at anvende Sædebade.)

Er det Tungsind, svækket Hukommelse eller irritabel Sindsstemning, maa særlig den store Hjærne og Hjærtet behandles. Dette sker ved en længere Tids Haandspaalæggelse paa Hjærnen og Hjærtet og nogle Strygninger ned over Nakken langs Hvirvelsøjlen, ligesom en Haandspaalæggelse paa det Sted, hvor Hjærtet ligger (for- og bagtil), og nogle Strygninger fra Hjærtet udefter, vil være særdeles godt. Dette gentages en Gang daglig eller sjældnere, alt som Sygdommen er.

Med god Virkning kan man benyttte magnetiseret Vand, en Mundfuld ad Gangen og indtil 2 Glas daglig. — Hvis Søvnen er urolig, kan man drikke et halvt Glas om Aftenen extra.

25.

Hjerne- og Rygmarvslidelser, Krampe og Afmagt. St. Veitsdans.

Først nogle Gange „fuldstændig Behandling". Særlig maa derefter Hjærnen og Rygmarven behandles, samt de Steder, hvor Sammentrækningerne og Smerter finde Sted. Haandspaalæggelse for og bagtil ved Hjærtet og Strygninger fra Hvirvelsøjlen frem over Bryst og Mave.

Ved Afmagt maa man lægge Patienten paa Ryggen (samt løsne alle generende Klædningsstykker), saaledes, at Hovedet ligger lavere end den øvrige Del af Legemet, da det for en Del er Blodmangel i Hjærnen, som foraarsager Afmagten. (I alle disse Sygdomme gives magnetiseret Vand.)

Det er en Selvfølge, at man, hvor Patienten er meget svag, maa tage de nødvendige Hensyn til ham angaaende Behandlingen, saaledes at man ikke flytter og tumler med ham, men lader ham ligge i en bekvem Stilling under denne, og kun foretager saameget eller lidt, som der lader sig forene med hans Befindende.

26.

Engelsk Syge, Kjertelsyge og Svulster.

Der gives ligesom for de foregaaende Sygdomme i længere Tid en „fuldstændig Behandling". Særlig maa der finde Haandspaalæggelse Sted paa Mave og Ryg, samt Strygninger fra Hvirvelsøjlen over Mave og Underlivspartiet, i Særdeleshed i venste Side, hvor Milten ligger (se Afb.). Behandling med Haandspaalæggelse, Strygning og Aanding paa de syge Steder er nødvendig. Ligesom

i forskellige andre indvortes fra stammende Sygdomme, gives der i denne magnetiseret Vand. Dog maa bemærkes (da det jo i de fleste Tilfælde er Børn, der lider af disse Sygdomme) at magnetiseret Vand skal gives i mindre Kvantum til Børn end til Voxne, og at Behandlingen maa være kortere.

27.

Leverbetændelse, Gulsot.

Helst „fuldstændig Behandling"; derefter Haandspaalæggelse med begge Hænder i højre Side, hvor Leveren ligger samt Strygning der omkring, Aanding og magnetiseret Papir eller Flonel, dersom der er Betændelse, samt magnetiseret Vand at drikke.

28.

Nyre- og Blæresygdomme.

Helst „fulstændig Behandling"; dernæst Haandspaalæggelse paa Mavesækken for og bag, Strygninger deromkring, derefter Haandspaalæggelse, den ene Haand lige ovenfor Lænderne bagpaa, den anden foran paa det nederste af Bugpartiet, samt Strygning fra Lænderne og dertil, helt ned af Benene til Taaspidserne. Der skal drikkes magnetiseret Vand og, dersom der er Betændelse, lægges magnetiseret Papir eller Flonel paa Lænderne.

29.

Sukkersyge.

Helst „fuldstændig Behandling"; dernæst flittig, særlig Behandling af Leveren og Milten samt Lungerne, hvorefter behandles fra Lænderne som ved Nyresygdomme. Der gives magnetiseret Vand.

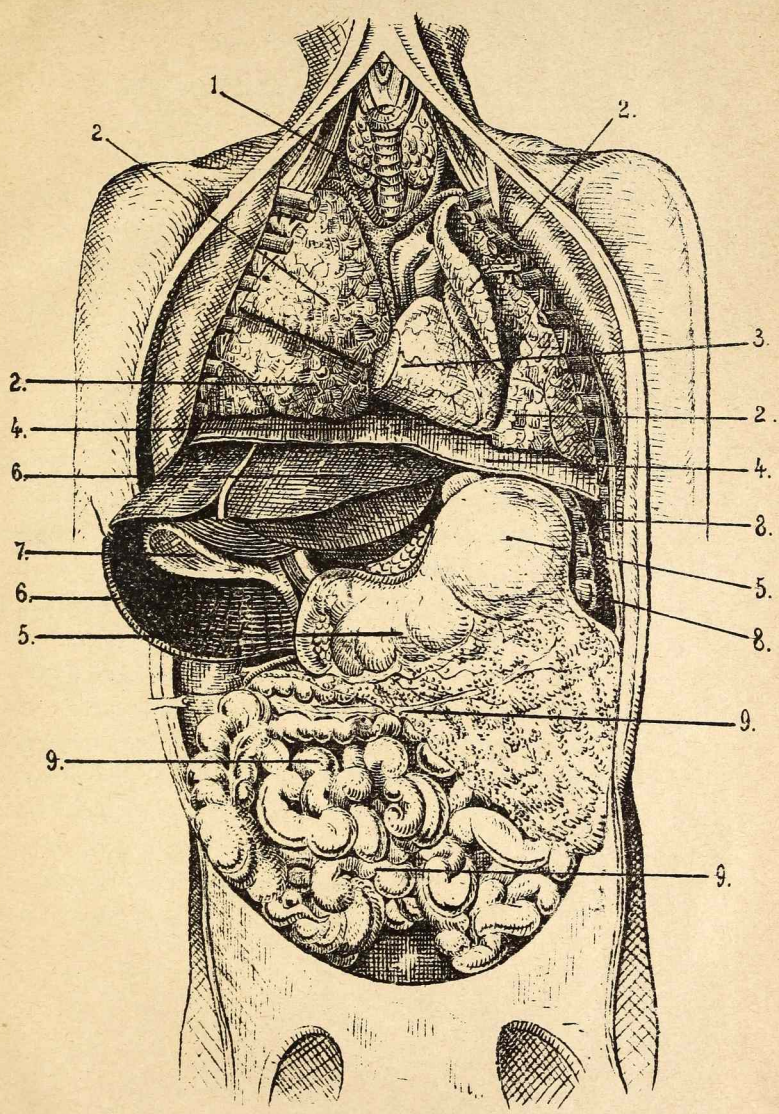

1. Luftrøret. 2. Lungerne. 3. Hjertet. 4. Mellemgulvet.
5. Mavesækken. 6. Leveren. 7. Galden. 8. Milten. 9. Tarmene.

30.

I alle Febersygdomme

gives „fuldstændig Behandling“, hvorefter Strygning fra Hvirvelsøjlens Midte over Bryst, Mave og Underliv med særlig Behandling af de Partier, hvor Smerter og Sygdom har Sæde, f. Eks. i gastrisk Feber behandles Mavesækken, Tyfus og Koldfeber Milten og Omegnen deraf, Gigtfeber Hjerte og Bryst, Mæslinger og Skarlagensfeber maa have Halsbehandling og saa fremdeles.

I alle Sygdomme, hvor der er hæftige Smerter og krampagtige Muskelsammentrækninger eller Lamhed og mangelfuld Følelse i Arme og Ben, maa man altid særlig anvende Strygning fra Baghovedet langs Hvirvelsøjlen ned over Lænderne.

Alt hvad her ikke er specificeret behandles efter Methoden, som enhver let kan fatte ved at mærke sig, hvad der er anført ved de forskellige Afbildinger og Forklaring over de indre Organers Beliggenhed og Virksomhed.

I det hele taget kan man, saasnart man mærker det allermindste Ildebefindende, hvor og hvad det end er, give en fuldstændig eller lokal Behandling samt drikke magnetiseret Vand og aande stærkt paa de Steder, hvor Smærterne er værst. Dog ligger det nær, at ingen maa have den Tro, at alle Sygdomme kunne kureres i en Haandevending. Mange — især ældre — ville derimod fordre længere Tid.

Attester.

16-aarig Gigt helbredet ved magnetisk Behandling.

Undertegnede, som i 16 Aar har lidt af Gigtsmærter i mit højre Ben og i den Tid forgæves har søgt Hjælp hos forskellige Læger samt hos en Professor i København, uden at blive helbredet, lod, efter Paavirkning af nogle af mine Bekendte, Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersgade 149) give mig magnetisk Behandling. Efter et Par Behandlinger var jeg fuldstændig helbredet, saa at jeg nu er i Stand til at gaa uden Stok, hvad jeg ikke har kunnet i ovennævnte Tid, hvorfor jeg bringer Hr. Nielsen min hjærteligste Tak samt anbefaler ham til Enhver, som lider af Gigt.

Gaardmd. Christoffer Hansen,
Skibbinge Sogn pr. Præstø.

Ovenstaaende bevidnes:

Gaardejer Ole Rasmussen, Skibbinge.

Gaardejer Rasmussen Jensen, Udledie pr. Præstø.

40 Aars Tunghørighed helbredet ved magnetisk Behandling.

Undertegnede har i ca. 40 Aar været meget tunghør og været under flere Lægers Behandling, men ikke havt nogen Fremgang. Efter at have set andre blive helbredet af Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersgade 149) underkastede jeg mig ogsaa hans Kur og efter en eneste Behandling kunde jeg til de andres og min egen Forundring fuldstændig høre, hvorfor jeg med Glæde anbefaler Hr. Nielsen til Enhver, som trænger til hans Hjælp.

Hemming Christensen,
Gaardejer,
Skibbinge Sogn pr. Præstø.

7-aarig Nervesvækkelse og Nervøsitet helbredet ved magnetisk Behandling.

Undertegnedes Kone har i de sidste 7 Aar lidt meget af Nervesvækkelse og Nervøsitet, for hvilket jeg har søgt Lægehjælp forskellige Steder, men til ringe Nytte. Jeg henvendte mig derefter til Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersgade 149) som efter nogle Behandlinger bragte hende op af Sengen og fuldstændig Lindring, hvilket er mig en Glæde at kunne bevidne.

Jens Larsen, Gaardmand,
Jongshoved Sogn pr. Præstø.

Helbredet Nervesvækkelse.

Undertegnede, som har lidt meget af Nervesvækkelse i flere Aar, erklærer herved at jeg ved nogle magnetiske Behandlinger af Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersgade 149) fuldstændig er bleven helbredet for denne Lidelse, hvilket jeg med Glæde kan bevidne. Kommis Bertelsen,
Vejle.

4-aarig St. Veits Dans helbredet ved magnetisk Behandling.

Undertegnede, som i 4 Aar har lidt af St. Veits Dans i min højre Side og Arm og for hvilket jeg har søgt Lægehjælp, men som trods dette i den senere Tid havde taget stærkt til, henvendte mig til Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersgade 149) og efter nogle Behandlinger blev jeg fuldstændig helbredet, hvilket jeg med Taknemmelighed kan bevidne.

Enke Karen Olsen,
Skibbinge Sogn pr. Præstø.

10 Aars Hudkræft og nervøs Krampe helbredet.

Undertegnede, som i 10 Aar har været meget lidende af Hudkræft og nervøs Krampe, der i de senere Aaringer havde taget saa stærkt Overhaand, at jeg næsten ikke kunde bevæge mig eller foretage mig den mindste Gerning uden at Luften stoppede og pressede mig i Brystet, saa jeg til Tider næsten ikke kunde faa Luft, og for denne min Sygdom har jeg ligget 2 Gange paa Hospitalet, saavel i Assens som paa Kommunehospitalet i København, og for hvilken jeg er bleven opereret i Brystet, men til ingen Nytte. Lægerne erklærede, at jeg paany skulde opereres, men kunde dog ikke garantere mig mit Helbred, idet de udtalte, at flere Operationer vistnok var nødvendig; jeg underkastede mig derfor ikke Operationen, men henvendte mig i Stedet for til Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersg. 149) og efter at have modtaget magnetisk Massage et Par Gange, følte jeg betydelig Lindring og efter flere Behandlinger var jeg fuldstændig helbredet, hvilket jeg med Sandhed og uopfordret kan bevidne, hvorfor jeg med Glæde kan anbefale ham til mine lidende Medmennesker.

Damaskvæver Lars Clausen,
Endekjær pr. Assens.

30 Aars Gigt helbredet ved 2 Behandlinger.

Undertegnede har lidt af Gigt i 30 Aar, for hvilket jeg har søgt Lægehjælp forskellige Steder, men til ringe Nytte. Jeg henvendte mig derefter til Hr. Magnetisør Albert Nielsen (boende Gothersgade 149) og efter 2 Behandlinger var jeg fuldstæn-

dig helbredet, hvorfor jeg bringer Hr. Nielsen min hjærteligste Tak samt anbefaler ham til Enhver, som lider af Gigt.

Kristoffer Jensens Enke,
Landerslev pr. Jægerspris.

Efter at jeg i cirka 3 Maaneder har ladet min lille Pige konsultere Hr. Øjenlæge Christensen, Nørregade, og der i ovennævnte Tidsrum kun fremkom det Resultat, at Barnet blev fuldstændig blind — forsøgte jeg efter Fleres Raad Hr. Magnetisør I. P. Jensen, Nørrefarimagsgade 37, Stuen. Efter 2 Gange at være bleven behandlet af Hr. Jensen, kunde Pigen se med et Øje og efter 3die Behandling, blev Synet fuldstændig paa begge Øjne og er hun nu fuldstændig helbredet. Jeg skal endda meddele, at Barnet ved Hr. Christensens Behandling blev i den Grad nervesvækket og mat, at hun ikke mægtede at gaa, medens Hr. Jensens Behandling har bevirket. at samme Svaghed i Forbindelse med Blindheden fuldstændig er ophævet. Dette er mig en kær Pligt uden Opfordring at meddele for at andre Lidende kunne drage Nytte af Hr. Jensens Helbredelses-Methode.

A. Nielsen, Godthaabsvej 32, 2. S.

Sandheden af Ovenstaaende attesteres af Undertegnede:

R. Hansen, Godthaabsvej 32, 2. — H. Poulsen, Detailhandler. — A. Poulsen, Godthaabsvej 32. 1.

Undertegnede har i flere (ca. 3) Aar lidt af Blegsot og har i den Tid jævnlig søgt Læger, saavel Homøopather som medicinske Læger, men stedse uden Resultat. For kort Tid siden hørte jeg af adskillige Bekendte, at de vare blevne kurerte paa meget kort Tid af Magnetisør Jensen, og besluttede derfor at forsøge nogle Gange hos ham. Allerede første Gang følte jeg mig en Del bedre og er allerede nu efter at have været der en halv Snes Gange fuldstændig rask. Idet jeg herved bringer Hr. Jensen min bedste Tak, forbliver jeg

Jørgine Andersen,
L. Regnegade 4.

Efter at have lidt af Sukkersyge i en meget høj Grad og tillige i mange Aar været plaget med Gigt, besluttede jeg mig til at henvende mig til Hr. Magnetisør Jensen, Nørrefarimagsgade 37, Stuen, og efter 4 Ugers Forløb var jeg fuldstændig helbredet saavel for Sukkersyge som for Gigt, hvorfor jeg paa det venligste takker Hr. Jensen for min genvundne Helbred, og anbefaler ham til enhver, som lider af ovennævnte Sygdom.

Med megen Agtelse
El. Henriksen, Istedgade 83.

Udkommet er og faas i Bogladerne og mod Postopkrævning:

Hypnotismen,

dens Oprindelse, Udvikling og nuværende Standpunkt.

Efter F. Gessmann m. fl.

Gjennemset af

Hypnotisør **CARL HANSEN**,

med et Tillæg, indeholdende en kortfattet Fremstilling af den **magnetiske Helbredelsesmethode,** gjennemset af

S. v. Huth.

Værkets Inddeling er:

1) Den mineralske Magnetisme og dennes Forhold til det menneskelige Legeme.
2) Hvem er hypnotiserbar? Hypnoskoperne, hypnogene Midler; Mesmers Methode; Dr. Deleuzes Methode; den engelske Læge Dr. James Braids Methode; Østerrigeren G. Gessmanns Methode; Carl Hansens Methode; Inddeling af Hypnotismens Virkninger.
3) De forskellige Tilstande: a) Den kataleptiske Tilstand; b) Den lethargiske Tilstand; c) Det somnambule Stadium; Freno-Hypnotismen; med Hensyn til Sensibiliteten: a) Synet; b) om Lugten; c) om Hørelsen; d) om den Hypnotiseredes Smag; e) om den Hypnotiseredes Følelse. Somnambulismens psychiske Fænomen: a) de Hypnotiseredes Tanker og Hukommelse; b) Meddelelser; de højere psychiske Frembringelser; Suggestionerne: a) den direkte Suggestion; b) den posthypnotiske Suggestion: Tankelæsning og endelig S. v. Huths Methode.

Pris: 2 Kr. 50 Øre.